

Similia Similibus Curentur

Wat is homeopathische geneeskunst?

Geschiedenis en filosofie:

De homeopathische geneeskunst wordt gekenmerkt door het toepassen van het **similiaprincipe** én door het speciale bereidingsproces het **potentiëren**.

Het similiaprincipe luidt: het gelijkende wordt door het gelijkende genezen oftewel ‘**Similia Similibus Curentur**’. Deze regel werd als zodanig al beschreven door ‘de vader van de geneeskunde’, Hippocrates (griekse eiland Kos ca. 460-377 v.Chr.) en later door de middeleeuwse arts en chemicus Paracelsus (1493-1541).

Samuel Hahnemann (1755-1843) heeft deze geneesmethode toegankelijk gemaakt. Hij was een bijzonder mens en een consciëntieus wetenschapper. Naast geneeskunde had hij ook scheikunde gestudeerd. Hij beheerste acht (8) verschillende talen en omdat hij niet tevreden was met de wijze waarop de geneeskunde in die tijd bedreven werd, en verdiende hij na het behalen van zijn artsexamen zijn geld als bibliothecaris en vertaler. Zo was hij in staat de belangrijkste geneeskundige werken uit zijn tijd en uit de geschiedenis te bestuderen, op zoek naar de best mogelijke behandelingsmethoden.

Het was bekend dat kinine werkzaam was bij malaria en de Schotse farmacoloog Cullen beweerde in een leerboek dat de werkzaamheid te danken was aan de bittere smaak die de maag zou versterken. Heel bijzonder is dat malaria in de reguliere geneeskunde heden ten dage nog steeds behandeld wordt met medicatie gemaakt van kinine en kinineachtige stoffen! Hahnemann betwijfelde deze bewering van Cullen en nam zelf kinine in om het effect te observeren. Hij ontwikkelde daarop een beeld, d.w.z. hij kreeg klachten (symptomen) die identiek waren en erg leken (het gelijkende) op de klachten (symptomen) die bij de ziekte malaria tertiana voorkomen.

Deze ervaring en zijn kennis van de medische literatuur brachten hem ertoe de zogenaamde similiaregel verder te bestuderen. In 1796 verscheen zijn eerste publicatie over dit onderwerp. Vanuit zijn scheikundige achtergrond kende hij alle 829 beschreven citaten van arsenicumvergiftigingen, die in zijn tijd veel blijkbaar voorkwamen!

Het was de kwaliteit van Hahnemann dat hij de gelijkenis van een arsenicumvergiftiging herkende in het ziektebeeld van de ziekte cholera: buikpijnklachten met waterdunne diarree, uitputting, uitdroging, koorts en angstige rusteloosheid, een arsenicumvergiftiging geeft namelijk dezelfde bovengenoemde symptomen. Bij de eerstvolgende cholera-epidemie was dit logischerwijs een van de geneesmiddelen die hij voorschreef — naast Cuprum (koper) en Veratrum album (wit nieskruid) — en verreweg de meeste van zijn patiënten bleven in leven, in tegenstelling tot de zieken die zich tot andere artsen hadden gewend, vanaf toen was zijn naam gevestigd.....

Similiaprincipe en homeopathie:

Door voortdurende studie en observatie ontwikkelde hij op basis van dit similiaprincipe een vorm van geneeskunde, die niet alleen heel effectief bleek te zijn bij acute epidemische ziekten zoals cholera, maar ook bij tal van andere meer chronische aandoeningen.

De **essentie van de homeopathie** is het vinden van het geneesmiddel dat in staat is het zelfgenezende vermogen van de patiënt optimaal te stimuleren. Het homeopathische geneesmiddel moet daarom zo goed mogelijk passen bij de fysieke (lichamelijke) en psychische (geestelijke) kenmerken van de betreffende patiënt op dat specifieke moment.

De reguliere diagnose is van belang voor de prognose en de afweging of er ook andere maatregelen (reguliere medicatie, chirurgie e.d.) moeten worden toegepast. Voor het stellen van de homeopathische diagnose, het vinden van het passende geneesmiddel, vormt deze reguliere diagnose een hulpmiddel, maar is niet voldoende voor een homeopathisch arts.

Similiaregel en de reguliere geneeskunde:

Zonder dat deze similiaregel expliciet wordt gebruikt, is de regel wel terug te vinden binnen de reguliere farmacologie, zoals in de begrippen ‘hormesis’, waar een van de volgende artikelen over zal gaan, de zogenaamde paradoxale reacties op geneesmiddelen en het rebound effect. Een mooi voorbeeld hiervan is de werking van methylfenidaat, een wekamine dat bij de meeste mensen onrust opwekt, maar bij mensen met ADHD juist rustgevend werkt. Vaccinatie en desensibilisatie lijken heel veel op homeopathie: ook daarbij wordt gebruik gemaakt van het herstelvermogen van het lichaam door stimulatie met een kleine doses van een stof. In de dagelijkse praktijk zien wij als artsen vele voorbeelden van dit similia-principe.

Het potentiëren, wat is dat eigenlijk?

Het tweede kenmerk van de homeopathische geneeskunde is de bereidingswijze van de geneesmiddelen. Wij noemen dit potentiëren. Dit is een proces waarbij de oorspronkelijke stof verdund wordt, terwijl de oplossing ondertussen geschud wordt.

Juist dit schudden blijkt zeer belangrijk, in de dagelijkse praktijk (empirisch betekent proefondervindelijk) blijkt een geschudde oplossing een sterker effect te veroorzaken dan een niet-geschudde oplossing, eeuwenlang heeft men dit vreemd gevonden, en nu nog steeds. Hahnemann heeft dit potentiëren ontwikkeld om het toxische effect van de stof te elimineren.

Om u even in herinnering te brengen: Hahnemann gaf bijvoorbeeld “arsenicum” aan kwetsbare zieke en uitgedroogde mensen, die de ziekte cholera hadden.

Overdosering zou op dat moment uiteraard fataal geweest zijn. Om die reden maakte hij een verdunning van arsenicum, terwijl hij tussentijds deze oplossing krachtig schudde.

De observatie van Hahnemann en vele homeopathische artsen na hem was dat een hogere potentie een langer en dieper effect geeft dan een lagere potentie. Zelf verklaarde hij deze werking als volgt: door dit potentiëringsproces neemt de chemische, giftige werking af, maar wordt het zelfgenezend vermogen des te meer gestimuleerd. Zoals uit recente onderzoeken is gebleken bevat een hoge potentie nog steeds informatie, bijvoorbeeld een D30 potentie (dit is een potentie doorverdund boven het getal van Avogadro) bevat nog steeds “informatie”, die door specifieke meetmethoden kan worden waargenomen en zelfs meetbaar is.

Water, het oplosmiddel bij uitstek, speelt hierbij een belangrijke rol, zoals u binnenkort in volgende artikelen zult vernemen.

Potentiëren wordt gedaan in stappen. Bij een D-potentie (decimale potentie) gebeurt dit in stappen van 1 op 10 en bij een C-potentie (centimale potentie) in stappen van 1 op 100.

Later ontwikkelde Hahnemann de LM-potentie (1 op 50.000) waarmee hij probeerde zo mild en tegelijkertijd zo sterk mogelijk het zelfgenezend vermogen te stimuleren.

Homeopathische visie:

De homeopathische visie op ziekte is dat er bij ziekte sprake is van een verstoring van het natuurlijke evenwicht. Door de juiste informatie (het juist gekozen homeopathische middel of andersoortig energetisch signaal) kan het zelfgenezend vermogen (ook wel Vis Medicatrix genoemd) gestimuleerd worden. Dit zelfgenezende vermogen is trouwens een vermogen dat ieder levend organisme bezit!

Ons lichaam is een super gevoelige computer!

Ons lichaam is blijkbaar een uiterst gevoelige “computer”, die op de juiste informatie reageert, d.w.z. dat ziekte blijkbaar reageert op het juiste unieke (individuele) signaal en daarop gaat reageren met een tegenreactie (genezingsreactie). Als we goed naar ons lichaam “luisteren” blijkt ons lichaam door de juiste informatie weer in balans gebracht te worden en wordt het lichaam geholpen om de ziekte te kunnen overwinnen.

Vergelijk bovenstaande eens met een onjuiste druk op het toetsenbord van uw computer, U krijgt dan niet het bestand dat U wilde openen, volgt U echter de wetten van de elektronica en doet U precies wat de computer vaak “voorzegt” en U voert deze aanwijzingen systematisch uit, dan gebeuren er soms wonderen en U tovert zomaar dat specifieke bestand naar boven. Echte geneeskunst is hier goed mee te vergelijken.

Diagnose:

Het stellen van de homeopathische diagnose gebeurt op basis van de etiologie (oorzaak), de klachten en de fysieke en psychische kenmerken van de patiënt. De gehele lichamelijke en psychische make-up van de patiënt(e), samen met zijn/haar geschiedenis bepalen het homeopathische simillimum.

Het simillimum is het best passende homeopathische geneesmiddel op dat moment voor dat specifieke organisme. U kunt dus op verschillende momenten een verschillend middel krijgen van uw homeopathisch arts en twee (2) verschillende mensen kunnen in een identieke situatie op hetzelfde moment dus toch een verschillend homeopathisch middel toegediend krijgen.

Tijdens iedere consultatie moet bij iedere patiënt steeds weer een keuze gemaakt worden uit ongeveer 3000 verschillende geneesmiddelen!

U nu dus begrijpt dat iedere patiënt bij een homeopathische consultatie naast een reguliere diagnose ook een individuele homeopathische diagnose krijgt .

Geneesmiddelen:

Homeopathische geneesmiddelen zijn gepotentiëerde middelen die gemaakt zijn van planten, mineralen maar ook soms van dieren (dierproducten). Daarnaast worden er ook homeopathische geneesmiddelen gemaakt van bijvoorbeeld reguliere geneesmiddelen of andere chemische stoffen om de bijwerkingen van deze vaak giftige stoffen te verminderen.

Werkwijzen:

Homeopathische geneeskunst kan op verschillende niveaus toegepast worden:

1. lokaal, symptomatisch (eerste hulp, zeer gericht op het acute beeld, acute trauma/lijden)
2. Isopathie (hooikoortsbehandeling: homeopathisch middel dat gemaakt is van pollen)
3. Klinisch: op het heersende klinische beeld (bij acute ziekten); geschikt voor huisartsen
4. Constitutioneel: op het totaalbeeld (bij chronische aandoeningen) meestal uitgevoerd door artsen die na hun reguliere medische studie gespecialiseerd zijn in homeopathie (VHAN).

Indicaties voor homeopathie!

Wanneer zou een (huis)arts kunnen kiezen voor het inzetten van homeopathische middelen?

1. Chronische aandoeningen bijvoorbeeld CARA, COPD, Rheuma, Kanker, AIDS, allergieën, autoimmuunziekten, Syndroom van Sjögren, Multipole Sclerose, ALS etc.
2. Als reguliere medicijnen gecontraïndiceerd zijn, dit betekent dat het ene medicijn dan niet samen met een ander medicijn gegeven mag worden i.v.m. de bijwerkingen/interactie.

3. Blijvende klachten na het doormaken van een ziekte, na het nemen van reguliere medicatie.
4. Recidiverende klachten d.w.z. terugkerende klachten: bijvoorbeeld infectieziekten zoals luchtweginfecties, bronchitis, blaasontstekingen, gewrichtsontstekingen etc.
5. Klachten na een trauma, of wel na een ongeval (whiplash, spierdystrofie, postoperatief etc.)
6. Onbegrepen klachten in medisch jargon e.c.i. (e causa ignota), klachten waar de reguliere doktoren geen verklaring én geen oplossing voor hebben, en dat zijn er helaas velen.
7. Bijwerkingen of gevolgen van reguliere medicatie, deze kunnen ongedaan gemaakt worden met isopathisch (identiek) gekozen middelen, denk hierbij aan de genezing van Autisme en andere aanverwante autistiforme aandoeningen: ADHD, ADD, PDD-NOS, syndroom van Asperger en andere postvaccinale schade die te genezen is door d.m.v. CEASE-therapie. Ook bijwerkingen van hoge bloeddruk medicijnen maar ook de bijwerkingen van het medicijn Lipitor (anticholesterol) zijn te verhelpen met homeopathische en isopathische middelen.

Hopelijk heeft U door het lezen van dit artikel meer inzicht gekregen in het wezen van de Homeopathie.

Vriendelijke groeten dokter Roxs

18 februari 2011